

W roku 1982 CIA dokonała sabotażu gazociągu syberyjskiego

2 października 2022

W roku 1982 CIA odkryła plany Rosji dotyczące rozpoczęcia sprzedaży gazu do Europy Zachodniej. W tym samym roku, prezydent Reagan podpisał tajny plan zniszczenia radzieckiego gazociągu na Syberii. W momencie gdy Rosja zaczęła używać gazociągu, CIA sabotowała go. Eksplozja była tak duża, że można ją było zobaczyć z kosmosu. „Była największa nienuklearna eksplozja w historii świata” – pisał wtedy współczesny amerykański publicysta Ted Rall w artykule dla „Counterpunch”. Informacja o tymże fakcie z roku 1982 nie była rozpowszechniana. Wśród nielicznych mass mediów, które o nim wspomniały znalazł się „Washington Post”, który w 2004 roku opublikował artykuł noszący tytuł „Reagan Approved Plan to Sabotage Soviets” („Reagan zatwierdził plan sabotażu Sowietów”). 40 lat później prezydent Biden publicznie ogłasza, że chce zniszczyć Nord Stream, który transportuje gaz do Europy. „Jeśli Rosja dokona inwazji, czyli czołgi i wojska ponownie przekroczą granicę Ukrainy, to nie będzie już NorthStreamu2, położymy temu kres. Jak byście to zrobili, konkretnie, skoro projekt i kontrola projektu jest w gestii Niemiec. Obiecuję ci, że będziemy w stanie to zrobić”.

Jak wynika z nowego pamiętnika urzędnika Białego Domu z czasów Reagana, w styczniu 1982 roku prezydent Ronald Reagan zaaprobował plan CIA mający na celu sabotowanie gospodarki Związku Radzieckiego poprzez niejawne transfery technologii, które zawierały ukryte usterki, w tym oprogramowanie, które później wywołało ogromną eksplozję rurociągu gazu ziemnego na Syberii.

Thomas C. Reed, były sekretarz Sił Powietrznych, który w owym czasie pracował w Radzie Bezpieczeństwa Narodowego, opisuje ten epizod w książce „At the Abyss: An Insider's History of the Cold War”. Reed pisze, że wybuch rurociągu był tylko jednym z przykładów „zimnej wojny ekonomicznej” przeciwko Związkowi Radzieckiemu, którą CIA prowadziła pod kierownictwem dyrektora Williama J. Caseya w ostatnich latach zimnej wojny.

W tym czasie Stany Zjednoczone próbowały zablokować Europie Zachodniej możliwość importu radzieckiego gazu ziemnego. Pojawiły się również sygnały, że Sowieci próbują wykraść szeroką gamę zachodnich technologii. Wtedy insider KGB ujawnił szczegółową listę zakupów, a CIA podsunęła Sowietom wadliwe oprogramowanie, które nie mogło zostać przez nich wykryte.

„Aby zakłócić dostawy gazu ze Związku Radzieckiego, jego dochody w twardej walucie z Zachodu, a także wewnętrzną gospodarkę rosyjską – oprogramowanie rurociągu, które miało sterować pompami, turbinami i zaworami, zostało zaprojektowane w taki sposób, aby po pewnym okresie czasu zresetowało prędkości pomp i ustawienia zaworów w celu wytworzenia ciśnienia znacznie przekraczającego wartości dopuszczalne dla połączeń i spawów rurociągu” – pisze Reed.

„Skutkiem owego zabiegu była najpotężniejsza nienuklearna eksplozja i ogień, jakie kiedykolwiek widziano z kosmosu” – wspomina, dodając, że amerykańskie satelity zarejestrowały wybuch. Reed powiedział w wywiadzie, że do eksplozji doszło latem 1982 roku.

„Choć nie było fizycznych ofiar eksplozji rurociągu, doszło do znacznych szkód w gospodarce radzieckiej” – pisze. „Jej ostateczne bankructwo, a nie krwawa bitwa czy wojna atomowa, jest tym, co doprowadziło do zakończenia zimnej wojny. Z czasem Sowieci zrozumieli, że kradli fałszywe technologie, ale co mieli teraz zrobić? Oznacza to, że każda komórka radzieckiego lewiatana mogła zostać zainfekowana. Nie mieli sposobu, aby dowiedzieć się, który sprzęt był zdrowy, a który

podrobiony. Wszystko było podejrzane, co było zamierzonym celem całej operacji”.

Reed powiedział, że uzyskał zgodę CIA na opublikowanie szczegółów dotyczących operacji. CIA dowiedziała się o pełnym zakresie pościgu KGB za zachodnią technologią w ramach operacji wywiadowczej znanej jako Farewell Dossier. Fragmenty tejże operacji zostały ujawnione wcześniej, w tym w artykule z roku 1996 opublikowanym w „Studies in Intelligence”, czasopiśmie CIA. Artykuł został napisany przez Gusa W. Weissa, eksperta w dziedzinie technologii i wywiadu, który odegrał kluczową rolę w opracowaniu planu wysłania wadliwych materiałów i służył z Reedem w Radzie Bezpieczeństwa Narodowego. Weiss zmarł 25 listopada w wieku 72 lat.

Według artykułu Weissa i książki Reeda, w roku 1970 władze radzieckie utworzyły nową sekcję KGB, znaną jako Dyrekcja T, której zadaniem było przeczesywanie zachodnich badań w poszukiwaniu bardzo potrzebnej technologii. W czasie jednej z wizyt w fabryce Boeinga „radziecki gość nałożył klej na swoje buty, aby uzyskać próbki metalu” – wspomina Weiss w swoim artykule.

Następnie, na szczycie gospodarczym w lipcu 1981 roku w Ottawie, prezydent Francji Francois Mitterrand powiedział Reaganowi, że francuski wywiad pozyskał usługi agenta, którego nazwali „Farewell”, płk Vladimira Vetrova, 53-letniego inżyniera, który został przydzielony do oceny danych wywiadowczych zebranych przez Dyrekcję T.

Vetrov, który jak wspominał Weiss, świadczył swoje usługi z powodów ideologicznych, sfotografował i dostarczył 4000 dokumentów dotyczących programu. Dokumenty ujawniły nazwiska ponad 200 oficerów tzw. Linii X na całym świecie i pokazały w jaki sposób radzieckie służby prowadziły szeroko zakrojone działania mające na celu kradzież zachodniej technologii.

Linia X była sekcją organizacji rezydującej w Pierwszym

Głównym Dyrektoriacie KGB, przydzieloną do pozyskiwania zachodnich technologii dla Dyrekcji Wywiadu Naukowo-Technicznego (Dyrekcja "T"). Na początku lat 1980. ponad 200 agentów Linii X zostało zdemaskowanych lub zdekonspirowanych w wyniku akcji „Farewell Dossier”, co spowodowało załamanie operacji Linii X w Europie.

„Reagan wyraził wielkie zainteresowanie poufnymi rewelacjami Mitterranda i był wdzięczny za jego ofertę udostępnienia materiałów administracji amerykańskiej” – pisze Reed. Dossier Farewell dotarło do CIA w sierpniu 1981 roku. „Natychmiast wywołało ono istną burzę” – kontynuuje Reed w książce. „Dokumenty były niesamowicie jednoznaczne. Przedstawiały zakres radzieckiej penetracji w amerykańskich i innych zachodnich laboratoriach, fabrykach i agencjach rządowych”.

„Lektura owych materiałów uświadomiła mi, że urzeczywistniły się moje najgorsze koszmary senne” – wspominał Weiss. Dokumenty pokazywały, że Sowieci wykradli cenne dane dotyczące radarów, komputerów, obrabiarek i półprzewodników, napisał. „Nasza nauka wspierała ich obronę narodową”.

Dossier Farewell zawierało listę zakupów dotyczących przyszłych radzieckich priorytetów. W styczniu 1982 roku, Weiss powiedział, że zaproponował Caseyowi program podsunęcia Sowietom technologii, która działałaby przez pewien czas poprawnie, a następnie zawiodłaby. Reed powiedział, że CIA „miała dodać dodatkowe składniki do oprogramowania i sprzętu z listy zakupów KGB”.

„Reagan przyjął plan entuzjastycznie” – pisze Reed. „Casey otrzymał zgodę”. Według Weissa, „amerykański przemysł pomagał w przygotowaniu elementów, które miały być »sprzedane« Linii X”. Niektóre szczegóły dotyczące wadliwej technologii zostały ujawnione na łamach „Aviation Week and Space Technology” – w roku 1986 oraz w książce Petera Schweizera z roku 1995 noszącej tytuł „Victory: The Reagan Administration’s Secret Strategy that Hastened the Collapse of the Soviet Union”.

Sabotaż gazociągu nie podlegał wcześniej ujawnieniu; w tamtym czasie był ściśle strzeżoną tajemnicą. Gdy rurociąg eksplodował, pisze Reed, pierwsze doniesienia wywołały niepokój w środowisku amerykańskich wojskowych i w Białym Domu. „NORAD obawiał się, że wystrzelono rakietę z miejsca, z którego nie wiadano, że bazują tam rakiety” – mówi, odnosząc się do North American Air Defense Command, lub „że mogła to być detonacja małego urządzenia nuklearnego”. Satelity nie wychwyciły jednak żadnych charakterystycznych oznak eksplozji jądrowej.

„Zanim owe sprzeczne sygnały mogły przerodzić się w międzynarodowy kryzys” – dodał. „Gus Weiss zszedł do holu, by powiedzieć swoim kolegom z personelu NSC, żeby się nie martwili”. (...)

Reed, który służył w Radzie Bezpieczeństwa Narodowego od stycznia 1982 do czerwca 1983, powiedział, że Stany Zjednoczone i ich sojusznicy z NATO „zwinęli następnie całą sieć Linii X, zarówno w USA, jak i za granicą”. Weiss powiedział, że „serce radzieckiej działalności zbierania technologii rozpadło się i nie wróci do zdrowia”.

Natomiast działalność szpiegowska Vetrova została odkryta przez KGB, a on sam został stracony w roku 1983.

Autorstwo: David E. Hoffman

Zdjęcie: [White House Photographic Office](#) (CC0)

Źródło zagraniczne: [WashingtonPost.com](#)

Wstęp i źródło polskie: [BabylonianEmpire.wordpress.com](#)